

Notes breus

CREDITS

Ahir el Banc de Reus, en reunió general d'accionistes, aprovà el projecte de conveni que presentarà als seus creditors. Ahir es donà el primer pas oficial vers l'arranjament del conflicte que plantejà l'extrema resolució presa el dia 7 de juliol.

Tenim referències particulars que ens fan creure que els creditors trobaran, amb la proposició de conveni, una fórmula resolutòria coincident amb els palpeigs que es porten fets per tal de donar fi a l'estat anormal del Banc local i facilitar de nou a l'economia reusenca l'òrgan propi que li és necessari per al seu desenvolupament. Es una nova que mereix ésser glossada en el moment oportú. Ara, no considerem prou discret de fer-hi el comentari públic que les referències que en tenim ens suggereixen.

Però si no podem avançar judicis sobre allò que no és consumat encara, no sabem prescindir de remarcar el patriotisme i la fortitud de què ha donat proves la ciutat durant els dies d'angoixa que seguien el tancament del Banc, i la confiança i la serenitat de què ha donat mostres la comarca, davant la magnitud del conflicte.

La comarca ha estat tan afectada per la suspensió com ho hagi estat la nostra ciutat. Els interessos dels comarcans han sofert com els interessos reusenens. Però mentre els reusenens, a la defensa dels cabals llurs hi afegeixen el recobriment del prestigi de la ciutat, els comarcans no tenen altre deure que procurar rescabalar els diners compromesos, i a despit d'aquesta diferència, la comarca, els pobles que surten de l'òrbita comarcal, han fet un sòlit suport a les iniciatives reusenques, i han contribuït francament a fer factibles el redreçament del Banc, amb la mateixa generositat que si salvessin un Banc propi.

Tots els fets són al·ligonadors. Aquest a nosaltres, ens al·ligona i ens fa créixer l'optimisme. La irradiació de la ciutat arriba més lluny del que ens pensem. Reus té un crèdit il·limitat en una comarca gairebé il·limitada. Faríem un crim si no corresponguéssim a tanta confiança. Cal que fem cada dia més forta l'economia reusenca, per tal de fer, cada dia, més rics els pobles que en depenen.

XEIX

Foment i l'Entesa republicano-catalanista

En aveïnar-se les eleccions municipals i obeïnt a la conveniència política d'aquells moments transcendents per al país, els diversos grups republicans catalanistes de la localitat, ja en relació estreta per millor servir els interessos de la revolució, pactaren una entesa i, per mitjà d'unes bases signades per les llegendes representacions de tots els partits, estructuraren no solament el problema electoral immediat sinó el sistema de regiment de la futura suposada majoria consistorial.

Guanyades les eleccions i d'acord amb l'articulat regulador del pacte de referència, fou assignada l'Alcaldia i la quarta tinència a regidors representants de Foment.

Dimitida l'Alcaldia pel seu propietari—no per raons d'ordre polític sinó simplement particulars—s'havia de proceder a la seva provisió. Raons de delicadesa aconsellaren als nostres amics inhibir-se per tal de constatar si els seus companys d'entesa sabrien donar exacte compliment al pacte escrit. La indecisió, en aquest extrem, per part dels regidors dels tres grups que junt amb Foment componen l'Entesa, motivà que l'assumpte de la provisió de l'Alcaldia sortís de l'esfera consistorial per entrar en la del Comitè Central compost per sengles representants de tots quatre partits.

Com a conseqüència de les reunions celebrades pel Comitè, els nostres amics regidors presentaren en la sessió d'ahir el comunicat que en la ressenya de la sessió l'inserim, i que a instància del President i dels grups republicans amb els quals estem en desacord, va quedar vuit dies damunt de la taula.

El fet que el comentari dels regidors al comunicat alludit quedés ajornat ens obliga a no donar, avui, altres explicacions.

Quan els grups polítics representats en el Consistori hagin definit la seva actitud i posició en relació amb la dels nostres amics, escriurem, amb més llibertat del que ho faríem ara—puix que la discreció cohibeix sempre—les consideracions que estimem indispensables per a deixar ben dibuixat el panorama polític republicà a la nostra població.

Assemblea Comarcal de l'Esquerra Republicana de Catalunya

Són moltes les comunicacions que hem rebut de diferents entitats, dient-nos els noms dels delegats a l'Assemblea Comarcal que tindrà lloc a Reus el dia 20.

Al matí, a dos quarts d'onze, se celebrarà un grandios míting en un dels teatres de la localitat. Entre altres, faran us de la paraula J. Sentís i Nogués, Roc Boronat, Manuel Galés, Joan Loperena, Joan Puig i Ferrater, Lluís Vallescà, Ventura Gassol, Joan Casanoves, Jaume Aiguader i Lluís Companys.

A la tarda, l'Assemblea Comarcal al local del Foment Nacionalista Republicà.

Es prega a totes les entitats adherides i que es vulguin adherir que s'apressin a trametre'ns els noms dels seus delegats per tal de facilitar-nos la tasca d'organització.

Sabem que de moltes poblacions vindran nombroses colles de simpatitzants per tal d'assistir al grandios míting.

Recomanem que seria molt convenient que procuressin venir el major nombre possible de cada població ja que en aquest míting es fixaran els principis del programa de l'Esquerra així com la tàctica a seguir per a implantar el nostre ideari.

ecos

PETITS COMENTARIS

Habituats a la hipocresia que ens dona l'educació, quasi mai no intentem comprendre les paraules que ens diuen, sinó sorprendre les intencions emboscades darrera de les paraules. Cada mot, especialment si s'usa amb freqüència, perd la seva significació pròpia i augmenta, en canvi, la intenció que arbitràriament li anem donant. Per exemple: l'adjectiu, radical, aplicat a un partit, ens serveix per distingir els homes poc aficionats a radicalismes. És lògic: el radicalisme és una actitud momentània que no es pot sostenir en el temps; tots els partits radicals han evolucionat en cada país cap a l'oportunisme o el possibilisme.

No obstant estar temperat d'extremisme, jo no sabria tolerar al meu davant una etiqueta de radical. No suportaria la convivència política de qui té la preocupació constant de desfer coses, per bé que després no les desfai.

Totes les solucions brusques, en ésser imposades han tingut un xoc amb la massa que, en bon nombre de casos, ha reaccionat en un sentit contrari a la norma implantada. El cas del rei d'Afganistan és ben eloqüent, tant com tots els passos enrera que ha hagut de donar el marxisme experimental dels bolxevics.

En les arts són possibles els radicalismes i fins la nostra sensibilitat cansada accepta els viratges sobtats en les orientacions. La reacció del cubisme enfront de l'impressionisme va ésser com un intent de resurrecció de la forma, secretament desitjada per tots els temperaments artístics. Però en el moment en què l'art es vol cobrir d'una significació política en forma d'art popular, forçosament ha de ralentir el seu impuls. Marinetti que, com un nou Erostrat, volia cremar els museus, avui, en estar aliat amb Mussolini, és un bon feixista que ja no parla d'*uccire il quaro de luna* i que, pel seu càrrec, s'ha convertit en una espècie de conservador de museus.

Les evolucions polítiques no poden ésser fulgurants i, sobretot, no poden ésser aïllades. Ja és sabut que avui a un poble li és impossible de viure tancat dintre de les seves fronteres. Tal signi, ultra suïcida, fóra inútil; per damunt

(Segueix a la 4.ª pàgina)